

Arrest

nr. 231 009 van 9 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat S. COPINSCHI en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, S. I. (...), verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U was woonachtig in Grozny waar u tot uw vlucht verbleef. Toen u jong was sloot uw oom S. A. (...) (ov (...)) zich aan bij de rebellen om zich nadien terug bij de autoriteiten te melden in het kader van de amnestieregeling. Uw oom werd toen in een tv uitzending opgevoerd. In 2008 ontvluchtte hij zijn thuisland en kwam naar België waar hij als vluchteling werd erkend. In 2012 werd uw grootvader door de autoriteiten gedood. Op 1/09/2016 werd u door de autoriteiten meegenomen omdat zij uw telefoonnummer hadden gevonden in de telefoon van een gekende rebel. U werd 3 weken

vastgehouden en geslagen waarbij u werd beschuldigd van het rekruteren van rebellen. Uiteindelijk kon u via de contacten van een familielid worden vrijgekocht, maar bij de zitting van uw vrijlating werd u nog meegedeeld dat u het bij een volgende arrestatie niet zou overleven. Ondanks aandringen van uw vader om de republiek te verlaten verkoos u om thuis te blijven wonen. In de komende jaren werd u telkenmale op een feestdag opgepakt en gedurende meerdere dagen vastgehouden zonder dat u evenwel mishandeld of ondervraagd werd. Op 20/07/2018 werd uw neef opgepakt op beschuldiging van het geven van kritiek op Kadyrov. Enkele dagen later werd ook zijn broer opgepakt. Hij kwam uiteindelijk op 24/07 vrij maar de dag nadien kwamen de autoriteiten naar uw huis. U bevond zich toen in de stad om inkopen te doen waarna u vluchtte naar familie in Spartak, Saratov oblast. U verbleef er enkele weken terwijl uw vlucht naar Europa werd geregeld. U vroeg op 9/10/2018 internationale bescherming in België aan. Na uw vertrek werd uw vader door de ordediensten nog lastiggevallen met de vraag waar u zich bevond.

Om uw verzoek tot internationale bescherming te ondersteunen legde u volgende documenten neer: een medisch attest, binnenlands paspoort, foto's en een autopsieverslag van uw grootvader

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde vervolging te vrezen omwille van uw oom en uw neven. Echter werden vaststellingen gedaan die deze vrees ongeloofwaardig en bovendien ongegrond maken.

Vooreerst legde u zeer vage en fluïde verklaringen af betreffende de veelvuldige arrestaties tussen 2016 en uw vertrek die telkens met de feestdagen samenvielen. Zo gaf u aan dat u na uw vasthouding van 3 weken altijd werd opgepakt op feestdagen zoals 1/01, 23/02 en 8/03. U vulde hierop aan dat u ook op kleinere feestdagen zoals vaderdag en moederdag werd meegenomen (CGVS p.8-10). Gevraagd hoeveel keer dat gebeurd is antwoordde u vaagweg dat dit op alle feestdagen tussen 2016 en 2018 gebeurde. Gevraagd of u in 2016 nog werd opgepakt na uw 3 weken durende aanhouding gaf u aan dat ze u 2 maanden met rust lieten en u werd opgepakt nadat u een maand op school zat. Gevraagd welke feestdag het was dat u voor het eerst werd aangehouden (los van de lange aanhouding) gaf u in eerste instantie aan zich dit niet te herinneren om dan toch aan te geven dat het nieuwjaar was. Het komt echter al vrij opmerkelijk over dat u niet spontaan kon zeggen op welke feestdag u voor het eerst werd opgepakt (CGVS p.10-11). Gevraagd hoeveel keer u op nieuwjaar werd opgepakt gaf u na enig denken aan dat dit 3 keer was en dat u toen telkens voor 3 dagen werd vastgehouden (CGVS p.18). Echter blijkt uit uw verklaringen dat u pas de eerste keer op nieuwjaar in 2017 werd opgepakt en u reeds in 2018 het land heeft verlaten waardoor het niet mogelijk is dat u 3 keer op nieuwjaar werd opgepakt. Hiermee geconfronteerd stelde u enkel dat u denkt dat het 3 keer was en u het zich niet exact herinnert (CGVS p.18). Gevraagd wanneer uw laatste korte aanhouding was, de facto uw laatste aanhouding voor uw vertrek, stelde u zich dit niet te herinneren hetgeen vrij opmerkelijk is, te meer gezien u telkens op een feestdag werd opgepakt. Gevraagd om dit ongeveer in te schatten kon u hier evenmin op antwoorden noch kon u zich herinneren op welke feestdag u voor het laatst werd aangehouden. In welke maand u toen werd opgepakt kon u evenmin zeggen. U kon, na enig doorvragen, slechts vermelden dat het regende, het weer begon te beteren en het minder dan 6 maanden voor uw vertrek was hetgeen te vaag is om geloofwaardig over te komen en bovendien pas naar boven kwam na enig aandringen van de PO (CGVS p.16-17). Dergelijke verregaande vaagheid inzake deze kortstondige arrestaties komt dan ook allerm minst geloofwaardig over.

Voorts legde u zeer vage verklaringen af betreffende uw vasthouding in 2016. Ondanks het feit dat u meerdere keren ondervraagd werd gedurende 2 weken en hierbij werd mishandeld kon u niet meer zeggen dan dat men zei dat u een rekruteerder was en met iemand in contact stond. Hierbij werden geen namen genoemd noch werden u foto's voorgelegd. Uit uw verklaringen blijkt evenzeer dat zij geen poging ondernomen hebben om enige concrete informatie van u te bekomen (CGVS p.7, 9-10). De enige reden voor uw arrestatie linkte u aan uw oom omdat uw familie hierna omwille van hem gevisieerd werd (CGVS p.9, 21). Echter kan moeilijk worden ingezien dat u op 15-jarige leeftijd in 2016 plots wordt opgepakt omwille van een oom die reeds in 2008 het land had verlaten, te meer uw vader in die periode geen problemen had gekend. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw vader eens werd opgepakt en mishandeld toen u nog klein was (2004) maar er hem nadien niets meer is overkomen (CGVS p.5). U gaf wel aan dat uw vader niet zoveel thuis was, al blijkt evenzeer dat hij op regelmatige basis een maand thuis verbleef (CGVS p.3-4). Hoewel familieleden van rebellen worden gevisieerd, dient hier toch enige relativisering aan de dag worden gelegd. Zo blijkt uit informatie die aan het administratieve

dossier werd toegevoegd dat hoewel familieleden van rebellen geviseerd worden dit maar zelden het geval is voor verre familieleden zoals neven – onder dichte familie begrijpt men broers, zussen, kinderen en ouders. Gezien uw vader de laatste jaren klaarblijkelijk met rust werd gelaten kan in het licht van deze informatie niet worden ingezien dat u plots zonder verdere aanleiding zou worden geviseerd omwille van uw oom.

Verder komt het vrij bevreemdend over, zelfs rekening houdende met uw leeftijd, dat u nog zolang in Tsjetsjenië verbleven hebt indien u daadwerkelijk jarenlang door de autoriteiten werd geviseerd omwille van uw gevluchte oom noch dat uw vader er nog steeds verblijft. Dat uw vader aangaf dat u in 2016 diende te vluchten maar u zelf besliste te blijven komt weinig aannemelijk over; te meer u zowel in Rusland als in België familie heeft wonen buiten Tsjetsjenië. Als enige reden dat u niettemin in Tsjetsjenie wilde blijven gaf u aan dat u uw trainingen, familie, school etc niet wilde achterlaten. Hierbij kan terloops worden opgemerkt dat u uw training pas startte nadat u in 2016 voor een periode van 3 weken werd vastgehouden (CGVS p.7, 15)

Voorzover u omwille van uw oom of uw neven die naar uw verklaringen in 2018 werden opgepakt vervolging dient te vrezen, quod non, dient te worden gesteld dat het CGVS niet inziet waarom u zich desgevallend niet ergens anders in Rusland kan vestigen. Als enige reden hiervoor gaf u aan dat ze u overal zouden vinden, tot in Polen toe (CGVS p.19). Hoewel wordt aangenomen dat bepaalde profielen overal in Rusland kunnen worden gelokaliseerd ziet het CGVS echter niet in dat de Tsjetsjeense autoriteiten de moeite zouden doen u, die nergens concreet van wordt beschuldigd, buiten Tsjetsjenië te viseren louter omwille van een oom die reeds in 2008 het land ontvluchtte nadat hij amnestie had verkregen of omwille van 2 neven die voorzover u weet geenszins gezocht worden voor rebellenactiviteiten. Dit alles nog los van het gegeven dat u weinig overtuigend overkomt aangaande de door u verklaarde vervolgingsfeiten in Tsjetsjenië en uit informatie blijkt dat het maar heel zelden voorkomt dat ook verre familie zoals neven worden geviseerd louter omwille van de familieband. Voorts dient te worden gesteld dat u een gezonde jongeman met een technisch diploma bent die familieleden heeft in Spartak (oblast Saratov) bij wie u voor uw vertrek ook enkele weken heeft verbleven en met wie uw familie op regelmatige basis mee in contact stond (CGVS p.8, 19). Bovendien betreft dit een regio waar een Tsjetsjeense gemeenschap is en zijn er in de nabijheid van Spartak enkele steden. Tenslotte dient te worden gesteld dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat er weliswaar sprake is van racisme in de Russische samenleving, maar dat dit zich slechts in zeer beperkte mate vertaald heeft in gewelddaden ten aanzien van Tsjetsjenen, noch dat er sprake is van wijdverspreide discriminatie ten aanzien van Tsjetsjenen. Het risico om bij terugkeer elders in de Russische Federatie omwille van uw origine het slachtoffer van vervolging te worden is bijgevolg gering. Verder blijkt dat terugkeerders in principe vrij naar eender welke regio in de Russische Federatie kunnen gaan en er zich vestigen. Tsjetsjenen die zich elders in de Russische Federatie willen registreren, met de daaraan verbonden voordelen op vlak van gezondheidszorg, worden blijkens de beschikbare informatie geenszins met onoverkomelijke hindernissen geconfronteerd. Evenmin bestaan er voor Tsjetsjenen significante belemmeringen bij het verwerven van een job of een woonplaats. Uit dit alles blijkt dan ook dat er geen obstakels qua veiligheid noch redelijkheid zijn om aan te nemen dat u zich ergens in de Russische Federatie kunt vestigen (zie EASO rapport Chechens in Russia).

Met betrekking tot het gegeven dat uw tante S. (...), E. S. (...) (ov (...)), uw oom S. (...), A. S. (...) (ov (...)) en uw grootmoeder S. (...), S. (...) (ov (...)) in België werden erkend, dient te worden gesteld dat elk dossier op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld en zij reeds sinds 2009 in België aankwamen en u pas 9 jaar later Tsjetsjenië hebt verlaten.

Volledigheidshalve kan met betrekking tot de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte verwezen worden naar de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, waarin wordt gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

De door u neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Het medische attest is slechts een kopie die bovendien geen enkele stempel bevat waardoor de bewijswaarde ervan zeer relatief is en dan ook niet opweegt tegenover de weinig geloofwaardige verklaringen die u met betrekking tot de door u verklaarde vervolgingsfeiten aflegde.

De autopsieakte van uw grootvader en de foto van wie u claimt dat het zijn lichaam is, indiceren dat hij in 2012 onder gewelddadige omstandigheden om het leven is gekomen. Echter geeft het geen verdere informatie over de redenen van zijn dood laat staan dat dit een ernstige indicatie zou zijn dat u vervolging dient te vrezen omwille van zijn dood die 6 jaar voor uw vertrek plaatsvond. Nergens uit uw verklaringen blijkt een concrete aanleiding voor de dood van uw grootvader, laat staan een directe link met de door u verklaarde vervolgingsvrees.

De foto's waarin u schijnbaar samen met enkele anderen in een openbaar gebouw bent, indiceert dan ook enkel dat.

Het binnenlands paspoort bevestigt uw identiteit hetgeen nergens in bovenstaande in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 4.5 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, van de artikelen 48/3, § 5, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de beginselen van behoorlijk bestuur en, in het bijzonder, van de beginselen van goede trouw, zorgvuldigheid en zorgvuldige voorbereiding van de administratieve besluiten". Verzoekende partij meent dat er sprake is van een kennelijke onjuiste beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 4.5 van de richtlijn 2004/83/EG van de Europese Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, wijst de Raad erop dat voormelde artikel van de richtlijn werd omgezet in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet waardoor deze bepaling van de richtlijn niet langer over directe werking beschikt. Derhalve wordt verder in onderhavig arrest verwezen naar artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het

verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanspraak. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5.1. Daar waar in de bestreden beslissing gemotiveerd wordt dat zij zeer vage verklaringen aflegt over haar vasthouding in 2016 en over de veelvuldige arrestaties tussen 2016 en haar vertrek, betoogt verzoekende partij dat zij *“duidelijke, gedetailleerde en zo nauwkeurig mogelijk verklaringen heeft afgelegd, gezien zijn zeer jonge leeftijd tijdens deze gebeurtenissen”*. Verzoekende partij citeert in haar verzoekschrift haar verklaringen op het Commissariaat-generaal omtrent deze arrestaties en meent dat verwerende partij een subjectieve beoordeling doet van haar verklaringen. Bovendien werd evenmin rekening gehouden met de ernstige mishandelingen die zij onderging tijdens haar vasthouding in 2016, noch met de traumatische gevolgen ervan.

2.2.5.2. De Raad wijst er evenwel op dat door verzoekende partij werd aangegeven dat zij telkens op een feestdag werd opgepakt, waardoor het ook wanneer rekening gehouden wordt met haar jonge leeftijd – vijftien à zestien jaar – op het moment van de feiten geenszins onredelijk is om van haar te verwachten dat zij spontaan zou kunnen zeggen op welke feestdag zij voor het eerst werd opgepakt na haar lange aanhouding, dat zij eenduidige verklaringen zou kunnen afleggen omtrent het aantal keer zij op nieuwjaar werd opgepakt en dat zij zich zou herinneren wanneer haar laatste korte aanhouding was, *de facto* haar laatste aanhouding voor haar vertrek.

Wat betreft haar lange aanhouding in 2016, bemerkt de Raad dat van iemand die stelt meerdere keren ondervraagd te zijn gedurende twee weken en hierbij werd mishandeld, doorleefde verklaringen mogen worden verwacht omtrent deze ondervragingen en tevens mag worden verwacht dat hij een overtuigende verklaring zou kunnen geven voor zijn arrestatie. Haar jonge leeftijd op het moment van de feiten doet hieraan geen afbreuk.

De zeer vage verklaringen van verzoekende partij omtrent deze elementen, ondergraven dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden asielrelaas.

Waar verzoekende partij de vaagheden in haar verklaringen lijkt te wijten zijn aan het feit dat zij traumatische gebeurtenissen heeft meegemaakt, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen enkel medisch attest bijbrengt waaruit blijkt dat zij omwille van fysieke en/of mentale problemen niet in staat is een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

2.2.6.1. Wat betreft de opmerking in de bestreden beslissing dat uit informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat hoewel familieleden van rebellen geïdende worden dit maar zelden het geval is voor verre familieleden zoals neven, wijst verzoekende partij erop dat verwerende partij zich dienaangaande baseert op een rapport van de Deense immigratiedienst d.d. januari 2015 (bijlage 4 van het verzoekschrift), doch dat uit het recentere rapport van OFPRA d.d. 23 maart 2015 (bijlage 3 van het verzoekschrift) blijkt dat alle familieleden van gezochte personen ernstige risico's lopen. Tevens verwijst zij in dit verband naar een rapport van *Amnesty International* d.d. november 2015, waarin gesteld wordt dat familieleden van personen die deel uitmaken van de rebellen of hiervan verdacht worden een verhoogd risico lopen op vervolging (bijlage 6 van het verzoekschrift).

2.2.6.2. De Raad wijst er evenwel op dat in het aan het administratief dossier toegevoegde rapport van de Deense immigratiedienst d.d. januari 2015 (administratief dossier, stuk 11, map landeninformatie, deel 2), waarin verslag wordt uitgebracht over de *fact finding* missie naar Moskou, Grozny en Volgograd van 23 april 2014 tot 13 mei 2014, verschillende bronnen aangeven dat vooral dichte familieleden van rebellen – hieronder begrijpt men broers, zussen, kinderen en ouders – een reëel risico lopen om geïdende te worden en dat dit maar zelden het geval is voor verre familieleden zoals neven. Waar verzoekende partij tracht aan te tonen dat deze informatie achterhaald is en verwijst naar het recentere rapport van OFPRA d.d. 23 maart 2015 (bijlage 3 van het verzoekschrift), waarin gesteld wordt dat wanneer de dichte familieleden niet gevonden kunnen worden ook tantes, ooms, neven en nichten geïdende kunnen worden, wijst de Raad er evenwel op dat het rapport desbetreffend citeert uit een rapport van OSAR d.d. 22 april 2013, waardoor dit geenszins recentere informatie betreft dan de informatie die werd vergaard tijdens voormelde *fact finding* missie van 23 april 2014 tot 13 mei 2014. Bovendien blijkt ook uit dit rapport dat in de eerste plaats dichte familieleden van rebellen geïdende worden, waardoor het allerm minst logisch is dat verzoekende partij plots zonder verdere aanleiding werd geïdende omwille van haar oom, terwijl haar vader, die weliswaar volgens de verklaringen van verzoekende partij niet zoveel thuis was doch wel op regelmatige basis een maand thuis verbleef, de laatste jaren klaarblijkelijk met rust werd gelaten. Het rapport van *Amnesty International* d.d. november 2015 (bijlage 6 van het verzoekschrift) bevat evenmin informatie die hierop een ander licht kan werpen. Immers wordt slechts op algemene wijze gesteld dat familieleden van personen die deel uitmaken van de rebellen of hiervan verdacht worden kunnen worden geïdende, zonder dat geconcretiseerd wordt of dit geldt voor zowel dichte als verre familieleden.

2.2.7.1. Verder onderstreept verzoekende partij in haar verzoekschrift dat haar oom S. A., die deel uitmaakte van de rebellen, in België erkend werd als vluchteling. Uit het rapport van OFPRA d.d. 23 maart 2015 (bijlage 3 van het verzoekschrift) blijkt dat er een verhoogd risico op vervolging bestaat wanneer een familielid internationale bescherming heeft gekregen in het Westen.

2.2.7.2. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij niet zonder meer kan steunen op de erkenning van haar familieleden teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken. Immers moet elk verzoek om internationale bescherming individueel worden onderzocht waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. De Raad benadrukt hierbij dat haar familie reeds in 2009 in België aankwam en verzoekende partij pas negen jaar later Tsjetsjenië heeft verlaten. Waar verzoekende partij verwijst naar het rapport van OFPRA d.d. 23 maart 2015 (bijlage 3 van het verzoekschrift), stellende dat hieruit blijkt dat er een verhoogd risico op vervolging bestaat wanneer een familielid internationale bescherming heeft gekregen in het Westen, herhaalt de Raad dat in het rapport opgemerkt wordt dat in de eerste plaats dichte familieleden van rebellen geïdende worden, waardoor verzoekende partij niet kan volstaan hiernaar te verwijzen om *in concreto* aan te tonen dat zij omwille van het statuut van haar familieleden een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt. Dit geldt des te meer nu haar vader nog steeds op regelmatige basis in Tsjetsjenië verblijft en de laatste jaren klaarblijkelijk met rust werd

gelaten, terwijl zou mogen worden verwacht dat de Tsjetsjeense autoriteiten hem in de eerste plaats zouden viseren. Verzoekende partij brengt dan ook geen gegevens aan die ertoe zouden kunnen leiden te besluiten dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt louter en alleen op grond van het statuut van deze familieleden.

2.2.8. Verder is de Raad van oordeel dat het wel degelijk ongeloofwaardig is, zelfs rekening houdende met de leeftijd van verzoekende partij, dat zij nog zolang in Tsjetsjenië heeft verbleven indien zij daadwerkelijk jarenlang door de autoriteiten werd geviséerd omwille van haar gevluchte oom. Tevens is het uiterst bevreemdend dat haar vader er wel nog steeds verblijft. Gelet op de door haar geschetste omstandigheden, is het geenszins aannemelijk dat zij, ondanks dat haar vader nochtans in 2016 aangaf dat zij diende te vluchten, zelf zou beslissen toch nog in Tsjetsjenië te blijven. De door verzoekende partij opgegeven redenen, namelijk dat zij haar trainingen, familie, school, etc., niet wilde achterlaten, dewelke zij opnieuw herhaalt in haar verzoekschrift, wegen geenszins op tegen het beweerde risico dat verzoekende partij volgens haar eigen verklaringen zou lopen.

2.2.9.1. Inzake de motivering in de bestreden beslissing dat, voor zover verzoekende partij omwille van haar oom of haar neven die naar haar verklaringen in 2018 werden opgepakt vervolging dient te vrezen, *quod non*, gesteld dient te worden dat niet ingezien kan worden waarom verzoekende partij zich desgevallend niet ergens anders in Rusland kan vestigen, stelt verzoekende partij dat uit het aan het administratief dossier toegevoegde rapport van EASO (administratief dossier, stuk 11, map landeninformatie, deel 3) blijkt dat indien zij zich in een ander deel van de Russische Federatie zou vestigen en er een officieel adres zou verkrijgen, zij onmiddellijk gevonden kan worden door de Tsjetsjeense autoriteiten.

2.2.9.2. De Raad wijst er evenwel op dat ook in de bestreden beslissing gesteld wordt dat aangenomen kan worden dat bepaalde profielen overal in Rusland kunnen worden gelokaliseerd, doch wordt in het geval van verzoekende partij tevens terecht opgemerkt dat niet ingezien kan worden waarom de Tsjetsjeense autoriteiten de moeite zouden doen om verzoekende partij, die nergens concreet van wordt beschuldigd, buiten Tsjetsjenië te viseren louter omwille van een oom die reeds in 2008 het land ontvluchtte nadat hij amnestie had verkregen of omwille van twee neven die voor zover verzoekende partij weet geenszins gezocht worden voor rebellenactiviteiten. Deze pertinente motivering van de bestreden beslissing wordt met bovenstaand betoog op geen enkele wijze *in concreto* weerlegd.

2.2.10. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog verwijst naar het arrest *M. G. t. Bulgarije* van het EHRM van 25 juni 2014 (bijlage 5 van het verzoekschrift), en meer bepaald de passage uit het arrest omtrent de mensenrechten- en veiligheidssituatie in de Noordelijke Kaukasus citeert, wijst de Raad er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Verder blijkt uit de recente landeninformatie betreffende de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië, meer bepaald de “COI Focus” betreffende “Tsjetsjenië. Veiligheidssituatie” van 11 juni 2018 (administratief dossier, stuk 11, map landeninformatie, deel 1), dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Aldus is er actueel voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie punt 2.2.13.).

2.2.11. Verder wijst de Raad erop dat voor de toepassing van artikel 48/6, § 4 (voorheen artikel 48/6, tweede lid) van de Vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken zonder enige bevestiging kan aannemen, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. Artikel 48/6, § 4, e) van de Vreemdelingenwet bepaalt als laatste voorwaarde dat “de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan”. Zoals *supra* uitvoerig werd toegelicht, oordeelt de Raad dat het asielrelaas van verzoekende partij als volstrekt ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.12. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.13. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Volledigheidshalve kan met betrekking tot de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte verwezen worden naar de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, waarin wordt gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.*

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.” Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die voormelde vaststelling in een ander daglicht stellen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.14. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 10 en 11), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 23 april 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.15. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.16. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT